

har tænkt paa at sætte istedetfor, som kunde opfylde dette Siemed paa selysamme Maade. Hvad nu angaaer den retfærdige Behandling, som Befolkningen kunde vente ved en saadan Udskrivningsret, fremfor ved de nærværende Sæssioner, saa seer jeg slet ikke, at det ærede Fleertal har gjort Andet, end at det har sagt, at det istedetfor de nuværende Udskrivningschefer vil have Andre, som rigtignok ikke skulle hedde Udskrivningschefer, men Amtsfuldmægtige; men de blive dog i Virkeligheden Udskrivningschefer; det kan ikke hjælpe, at man modsiger det, at de Folk, som sidde ved samme Thing fra Morgen til Aften, Dag ud og Dag ind, at det er dem, der faae den hele Kundskab om Sagen, og det er til dem, Enhver vil henvende sig i paakommende Tilfælde. Det kan kun lidet nytte, at man giver Amtmanden Navnet og Ansvaret, medens man ikke giver ham Midlerne til at udføre Sagen; thi man vil ikke give ham de Forretninger, som tilhøre en Udskrivningschef (Tscherning: Jo, naturligtvis!); nei, aldeles ikke; Udvalget siger tværtimod, at han ikke skal faae en eneste Dags Arbejde mere, end han har, og altsaa er det ikke Udvalgets Hensigt, at han skal have med det at bestille. Vil Udvalget endelig have, at han skal gjøre det, saa maa det gjøre ham til Udskrivningschef og lade ham sidde paa Udskrivningscontoiret og gjøre alle de Ting, som de nu proponere, at hans Fuldmægtig skal gjøre; det er den eneste Maade, hvorpaa det kan skee. Denne Udskrivningslov er ikke saaledes til at lære paa et Par Dage eller til at læse igennem om Morgen, naar man skal gaae til Sæssionen. Der er Ingen, der i stærkere Udtryk har fremhævet, hvor yderst indviklet denne hele Lovgivning er, end Rigsdagmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), og jeg skal i denne Henseende blot henholde mig til hans egne Ord, for at vise, at det er en Ting, som man ikke saaledes i en Fart kan tillegne sig, og, hvem der kun kjender en Smule til denne Lovgivning, veed desuden, at der er en saadan Mangfoldighed af enkelte Bestemmelser, at det næsten er umuligt at erindre dem, naar man ikke daglig er beskæftiget dermed. Vil Udvalget derimod gjøre Amtmanden til Udskrivningschef,

ja, saa faae de at ordne den hele Sag paa en anden Maade, saa maae de gjøre et andet Forslag, men jeg troer ikke, det vil blive mere antageligt end nærværende.

Ordføreren: Det vilde blive noget vidtløftigt, naar jeg skulde følge de 2 sidste ærede Talere, saavel som det ærede Medlem af Udvalget, der talte paa Mindretallets Begne, igennem hele deres Foredrag; jeg skal derfor søge at fatte mig i Kortbed og kun berøre Hovedpunkterne af de Indvendinger, de have gjort imod Fleertallets Forslag. Jeg skal da, forsaavidt der er fremsført den Indvending imod Fleertallets Forslag, at det er urigtigt at lade Embederne bestyre ved konstituerede Embedsmænd, bringe i Erindring, at det ikke er Udvalgets Fleertal, der har gjort Forslag derom; tværtimod, dersom Udvalgets Fleertal skulde gjøre noget Forslag, saa skulde det være, at Embederne skulle reent ophøre som selvstændige Embeder, og, hvorlænge den nærværende Tilstand med konstituerede Embedsmænd skal vedblive, vil jo beroe paa, hvorvidt Regjeringen vil fremkomme med et Forslag om en saadan Ordning, som Udvalgets Fleertal har antydnet. Jeg troer derfor, at den Indvending, som er hentet fra det Urigtige i at lade Embederne bestyre ved konstituerede Embedsmænd, ikke kan gjøres gjældende i denne Sag, idet Regjeringen strax kan afhjælpe denne Ulempe ved at gaae ind paa en anden Ordning af Sagen. Det er dernæst af min ærede Ven fra Viborg Amts 4de Valgkreds (Kampmann) fremhævet, og jeg troer ogsaa, at det tildeels er gjentaget af den sidste ærede Taler, at nu har Sagen staaet hen i 5 Aar, hvilket jo er en lang Tid, og hvorfor skal man da lade den staae længere hen? Men hvis er Stylden? Det har ikke paaligget Udvalgets Fleertal eller Rigsdagen at komme med noget Forslag om denne Sags Ordning; men det har paaligget Regjeringen, og det vil erindres, at, da Sagen var til Behandling i 1851, da henstod dens Forhandling i Udvalget nogen Tid, for at give den daværende Justitsminister Leilighed til at indhente Betænkning fra endeel af Amtmændene, om en saadan Ordning kunde være antagelig, og flere af disse Amtmænds Be-